

независимо духовенство въ Прѣславъ, подъ управление то
Былгарскаго Патриарха.

Калугерскаѧ злоба византийскаго духовенства не сполу-
чивша да освои подъ власть тѣ си Былгари тѣ, дади поводъ
и отвори ижтя на вѣройсповѣдны раздоры и слѣдь малко
ся испыни чирковное раз҃ѣванье на Вѣсточнѣ и Западнѣ.
Былгари тѣ остахж на стрыны Вѣсточныя чиркви, нѣ неза-
висими и неприжсновены отъ византийско то духовенство.

Византийци тѣ никаквж ползж за тогава не можиахж да
имжть връху Былгари тѣ и отъ вѣройсповѣдно то отцѣпва-
ние за кое то ся тии толкова много старахж! Былгари тѣ
не допуштахж да имъ ся погази ни едно народно и завла-
дѣтельно право отъ Византийцы тѣ и биахж гы на бойно то
поле се равно какъ то и попрѣды т. е. прѣды да приѣм-
нѣть Христоіанство то! Цариградскій Патрикъ Николай
Мистикъ въ нѣколко си писма камъ Симеона царя Былгар-
скаго употреблѣва сичкж тѣ си калугерскж притворность
и подъ видомъ благоговѣйности, труди ся да отклони царь
Симеона отъ крьвопролития та между Ромѣй тѣ и Былгари
тѣ. По нѣгдѣ си въ писма та си до толкова ся унижава-
кату молиашть коленоприколо, нѣ на всѣкадѣ ся види грѣца
та злоба покрыта подъ дудо то на вѣрж тѣ! Патриарха
Мистикъ, отдава на сѣкадѣ право на Ромѣите и обвиниава
Былгари тѣ, нѣ твърдѣ хытро и лукаво! Царь Симеонъ му
е отговорилъ на нѣкое си писмо твърдѣ разумно и слѣд-
валъ е дѣла та си.

Оставаше друго едно среѣство за Ромѣй тѣ, среѣство
низко и безчестно да уборѣть Былгарско то царство. То
бѣше сплѣтни тѣ и издательства та чрѣзъ женскии полъ, съ
срождение то на царски тѣ дворове, нѣ въ него тии успѣхж
чакъ подирь смырти Великаго Симеона.

Византийци тѣ не можиавши оржжиемъ ништо да учинижтъ